

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

By the Grace of G-d
21 Iyar, 5741
Brooklyn, N. Y.

To All Participants in the Publication of
the Small Edition of the Bilingual Tanya

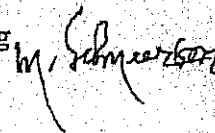
Greeting and Blessing:

I was delighted to receive the new small edition of the bilingual Tanya. Though, of course, small in size, it has all the good features and external beauty of its larger predecessor - in keeping with the teaching of our Sages in connection with the verse, "This is my G-d, and I will glorify Him." This is all the more important since the external Hiddur of the Sefer is conducive to the study and absorption of its contents.

I take exception, however, to the comment, "the project is now completed" - not to imply, G-d forbid, that the publication part of it is in any way incomplete. But this part is only a prelude to the essential part of the project, namely, to disseminate this sacred Sefer and its central message: to explain and show how the Torah and Mitzvos are "exceedingly near to you, in your mouth, and in your heart, to do it" - as the author of the Tanya defines its objective on the very title page. This task - to see to it that the Sefer and its message reach every Jew, man and woman, since both are included in the above definition - is only in its beginning.

I wish each and everyone of you much Hatzlocho in working towards the achievement of the said task. The present days of Sefirah and preparation for Kabbolas haTorah with joy and inwardness is particularly propitious to go from strength to strength in the said direction.

With esteem and blessing

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

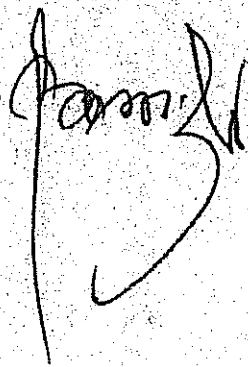
ב"ה, כ"א אייר, ה'תשמ"א
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"ג
עוסק בצרכי צבור
מו"ה אלחנן צבי שי' גארמאן

שלום וברכה:

מאשר אנ בזה בח"ח קבלת ההוצאה החדשה המוקטנת הדו-לשונית של ס' התניא. ולמותר להדגיש גודל הנהת-רוח שבזה. ומצו"ב מכתב כללי לכל המשתתפים במפעל זה, אשר מפני טעמים מובנים נכתב באנגלית, ויהי' שליח מצוה למסור להם באופן המחאים ובחוספת הסברה באם נצרך. בהזדמנות זו - אף שקובע ברכה בפ"ע - ח"ח בעד המשה כיכלעך ששלה במחנה לכבוד חגה"ש. ובנוסף לכל הנ"ל גם זכות הצדקה, אשר הקבלה מצו"ב, תעמוד לו ולכל אשר לו, להוספה כברכת ה' בכל המצטרך ולמילוי משאלות לבנו לטובה.

בכרחה להצלחה רבה
ולבשורות טובות
ולקבלת התורה בשמחה
ובפנימיות

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין ג. י.

By the Grace of G-d
25th of Adar, 5721
Brooklyn, N. Y.

Mr. Chona Zvi Gorman
28, Lingwood Rd.
Clapton
London, E.5

Greeting and Blessing:

I received your letter, which is an acknowledgment of my letter. I was pleased to read in it about your Shiurim, and I hope that you make additional efforts from time to time in accordance with the precept of our Sages that all things of holiness should be on the upgrade.

With regard to the discussions and debates and questions about which you write, it is not the right way to engage in this kind of futile discussions which are endless and useless. There is only room for discussion among people who are studying together and a question comes up now and again, and even then they should be of minor consideration.

Generally speaking, all the questions which you mentioned have already been answered in our sacred books, and those who continue to argue about them do so mostly either because of ignorance or mischief. Some people simply fear that if they accepted the Torah and Mitzvoth fully, they would be obliged to commit themselves in their daily life and conduct, and give up certain pleasures, and the like. Therefore, they try to justify their misguided views by futile arguments.

By way of example, I will take one question which you mention in your letter, and which apparently was impressed upon you as something complicated, but in reality the matter was discussed and solved very simply in our sacred literature. I refer to the question of how can man have free choice of action if G-d already knows beforehand what he is going to do? The answer to this is simple enough, as can be seen on the basis of two illustrations:

1. Suppose there is a human being who can foretell the future of what is going to happen to a person. This does not mean that this knowledge deprives that person from acting freely as before. It only means that the knowledge of the forecaster is such that it is the knowledge of how the person will choose freely and of his own volition. Similarly, G-d's knowledge of human actions is such that does not deprive humans from their free choice of action, but it only means that G-d knows how the person will choose to act in a certain situation. To formulate this in scientific terms, we can

say that the opposite to free choice is not pre-knowledge but compulsion, for there is such knowledge which does not entail compulsion (as for example, knowledge of the past).

2. Every believer in G-d, and not Jews only, believes that with G-d the past, present and future are all the same, since He is above time and space. Just as in the case of human affairs, the fact that Mr. X knows all that happened to Mr. Y in the past, this knowledge did not affect Mr. Y's actions in the past, so G-d's knowledge of the future, which is the same as His knowledge of the past, does not affect the free choice of human action.

From the simple solution to the above question, you can draw an analogy in regard to all similar questions and be sure that there is an answer to them, and very often a simple one. But the proper Jewish way is to fulfill the Torah and Mitzvoth without question, and then to try and find out anything that one wishes to find out about the Torah and Mitzvoth, but not, G-d forbid, make human understanding a condition of performance of G-d's commandments.

I trust that you participated in a Purim Farbrengen, and I hope that the inspiration and joy will be lasting throughout the year.

Hoping to hear good news from you,

With blessing,

By *Avraham Mendel*

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

- ב -

נ.ב.

בתקבלת מכתבו ומצוייב העתק המענה שלי להרב לוינגר שי' שפנה
(גם) אל כתייר בזה.

וככתוב במכתבי, ספק גדול הי' אצלי האם לכתוב את הנ"ל, וגם
לאחרי קפדנותי הספק-בא הכתוב בקיצור (90).

באריכות קצת יותר-דברתי בזה עם הווי"ח וכו' מהר"י שי' עלינסון.
ואחת מכוונותי בזה היתה (וכפי שבקשתיו) שימסור דברי לכתיר, שמעמ"ם
מובנים לא רציתי להעלותם על הכתב כל זמן שי' ברירה למנוע סכנה,
לנפשות-בדרכים אחרים.

אל בינת כתייר אשען, כפי שאמרת גם למר עלינסון, האם למסור תוכן
מכתבי לאלו שפנו לכתיר בנוגע לחברותי, וכן גם על דבר תוכן שיחתי עם
מר עלינסון, אף שבכל אופן ביקשתיו למסור הדברים למר ח.מ. שפירא שי',
כיון שעל פי הידיעות הוא מראשי האומרים והמארגנים את המצדדים
להחזרת שטחים, עכ"פ בחלקם, שזה מסכן לא רק הבשחון על הגבול, כיא
הבשחון בכל אה"ק ת"ו בדרך השבע, וד"ל. [והחכמה] דהלחץ על אנשי הצבא
והבשחון שלא לומר דעתם גלויי' בזה ובכל התוקף - איני מבינה כלל].
ובפרט שאין כל תועלת וריווח בהחזרת שטחים, שהרי פיהם דיבר, שוא,
כפי שראו בעבר בנוגע לכל הבשחות של שלום וכו'. וכלי רש"י בשבוע
שעבר: הלכה היא כידוע שעשו שובא ליעקב, והאריכו חכמינו ז"ל בכל
הגוונים דחסד לאומים חסאת. וברור הוא שלא ירויחו מאומה על ידי
החזרת שטחים, וכפי שראו בעבר ואפילו בעבר השנה אחרונה שבכל פעם
שמתגברת הדעת ע"ד החזרת שטחים וצדקה לעכו"ם וכו' - מתגבר גל החבלנות
ועד להוספת חלל בפו"ם וקרובן באה"ק ת"ו, הי"ד, וכפי שראו במוחש.

היה קולו
ל.י.

(1078)

על דרך כתיבי בהעתק מכתבי המצורף, גם בזה יש להאריך כו"כ-אלא
אלו הם הענינים שהסתיקה יפה להם, ואין כדאי שהכתב יפנה בגנותן של
ישראל-מכ"ש וק"ו שאין לדבר בגנותן של ישראל.

ונפלא הדבר עד כמה צודקין דברי חכמינו ז"ל על כל צעד ושעל,
סאמרו כל המוסיף גורע, שעפ"יז מוכן הקשר דשני הציוויים לא תוסיפו
ולא תגרעו בכתוב אחז ובחדא מחתא (ואתחנן ד:ב; ראה יג,א), שדוקא
אלו וואס קאכן זיך שנתקופתנו זו נתוספה מצוה (עלי' לאה"ק ת"ו, וכו' ח"י) זכ"ע
דלא כדעת הרמב"ם) ומוסיפין דאך ורק בה תלוי קיום כל התומ"צ וקיום
עם ישראל וקיום אה"ק ת"ו, ובמילא [מותר לנסוע בספינות לחלל שבת
בפרהסיא וכו'] שהכל נדחה מפני מצוה זו, [על אחת כו"כ איסורים קלים
יותר], והוסיפו ענין על ענין להכריז בפומבי צעקה הוא באמצע דאתחלתא
דגאולה, היפך פטיד מפורש ברמב"ם [שכונדאי ידע ע"ד הירושלמי] שהתורה
שיהייש והסוגיות בסנהדרין וככ"ם וכו' [ל] - הרי דוקא ביניהם רבו אלו
הרצנים להחזיר השטחים, או חלקם, וכו' וכו' - ואין רצוני להאריך
בזה, כיון שיראתי לנגוע במהלך מחשבת כתייר [וכפי ששמעתי פעם מידידנו
שליט"א-שכפגישותיו עם אנשים משתדל סתפם למצוא את המחבר וצו השוה
שביניהם והמאחד אותם-ולא להדגיש ולחשש את המפורסד והמבדיל ועכ"פ
המחלק ביניהם] ופשיטא שכן הוא בנוגע ליחסינו-שלי ושל כתיר, ותקותי
שזהו כמים הפנים לפנים] וגם עתה לא הייתי כותב את כל הנ"ל כאם
לא ראיתי בזה ענין של סכנה. כי זהו הביאור היחידי ש(ע"ע) מצאתי
על הקרבנות והחללים באה"ק ת"ו וביניהם אפילו כאלו שניצלו מהשוואה
וראו נסים גלויים בזה, ובכל זה נפלו באה"ק ת"ו ג"כ באופן כלתי שבעי
כנ"ל, הי"ד.

זכ"ע

זכ"ע

היה קולו
ל.י.